

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτὰ καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Βίδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνοῦρου βαθύως συνεκίνησε καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἥτις συνεμερίσθη τὸ κοινὸν ἄλγος ὕπερ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ταύτῃ ἐξεδηλώθη ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Βύλῳ γὰρ τὸ ἔθνος κατεπλήγη καὶ ἐθλίβη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνδρός, διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διὰ μακρᾶς ἐργασίας, συνεδέθη ἀρήκτως πρὸς ἅπαντα τὰ ἀξιοσημείωτα συμβάντα τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν, διότι ἡ σφραγὶς τοῦ πνεύματός του ὑπετυπώθη βαθύως ἐς ὅλα τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς διοικήσεως τοῦ τόπου καὶ διότι ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὑπῆρξεν ἡ τελεία προσωποποίησις τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν χαρακτῆρος, ὡς διεπλάσθη οὗτος κατὰ τοὺς τελευταίους καιρούς, μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν ἰδιοτήτων καὶ τῶν ἀρετῶν, αἱ τὸ εἰπωμεν δὲ, καὶ τῶν ἐλαττωμάτων. Τὸν ἀνδρὰ καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ θὰ κρίνωσιν δικαίως οἱ μεταγενέστεροι, καὶ μετ' αὐτοῦ οὗτοι θὰ κρίνωσι καὶ τοὺς συγχρόνους του· καὶ περὶ ἐκείνου μὲν ἴσως εἴπωσιν ὅτι διεπραξεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πολιτείᾳ ὄσον ἀγαθὸν ἐδύνατο νὰ διαπράξῃ, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων αἰτίνας τὸν περιστοιχίζον, πρὸς τοῦτους δὲ ἴσως εἴπωσιν: αἱ ὀλιγώτερον ἐόρθεον ἔπρεπε νὰ δάληται κατ' αὐτοῦ ζῶντος, ἡ ὀλιγώτερα ἀνθὴ νὰ ρίψῃτε ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ θανόντος.

Ἀλλ' ἂν ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ ὁ Κουμουνοῦρος δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἀσφαλῶς ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ τὸ σήμερον ὅμως καὶ τὸ μέλλον δὲν θὰ δυνήσῃσι νὰ μὴ ἀνομολογήσωσι πολλὰς αὐτοῦ ἀρετὰς· τὴν ἀπειρον αὐτοῦ ἀγαθότητα, τὴν ἀπλότητα καὶ ἐνταυτῷ εὐγένειαν τῶν τρόπων, τὴν ἀκέρειτον ἐκείνην εὐγένειαν, ἥτις σαγινεὺς καὶ καρδίαις τὰς καρδίας, τὴν ἀμνησικακίαν ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς ἀγῶσι, τὴν φιλοπατρίαν αὐτοῦ, τὴν εὐχέριαν περὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν προσώπων καὶ τέλος τὸ πρακτικὸν αὐτοῦ πνεῦμα. Οὐδεὶς θ' ἄρνηθῇ αὐτῷ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἠγάπα διὰ τὰς ἀρετὰς του ταύτας, ὅτι αἱ ἀνεπιτυγμέναι τάξεις τοῦ ἔθνους ἐθαύμασαν πολλάκις τὴν διαύγειαν καὶ εὐρύτητα τῆς διανοίας του, οἱ δὲ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀνομολόγησαν οὐχὶ ἅπαξ καὶ ἐν κρίσεσι καὶ ἐπερίστασι τὴν λεπτότητα καὶ εὐστροφίαν τοῦ πνεύματός του· πάντες θ' ἐπὶ καιρὸν θέλομεν διατηρήσει, ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν πρὸς μακρὰς πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσίας του καὶ τὴν γλυκύαν ἐκείνην μορφήν του, ἐφ' ἧς ἐπεκάθητο τόση ἀγαθότης καὶ ἀπῆλθει τὸ ἀνέκφραστον ἐκεῖνο μεδίμαμα δι' οὗ ἐσαγινεύθησαν τόσαι καρδίαι.

Ἡ πόλις ἡμῶν διὰ πολλῶν ἐπεδείξατο τὴν πρὸς τὸν ἀποθανόντα πολιτικὸν ἀνδρὰ συμπάθειαν αὐτῆς· πολλὰ διεβιάσθησαν εἰς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειάν του συλλληπητήρια τηλεγραφήματα ἰδιωτῶν καὶ σωμάτων, τὸ δὲ δημοτικὸν ἡμῶν συμβούλιον διὰ τοῦ ἐπομένου ψηφίσματος τὸν διερχόμενος τὸ φρόνημα τοῦ τόπου:

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τοῦ πλειονοψηφούντος δημοτ. συμβούλου Νικολ. Χαϊδοπούλου προεδρεύοντος, ἀ-

ναπληροῦντος τὸν ἀπόντα πρόεδρον Γ. Μ. Ρούφρον, τοῦ πρωτοκολλιστοῦ Δ. Παπακωνσταντινίδου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπογεγραμμένον μελῶν.

Συνελθὼν ἐκτάκτως εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ δωματίῳ τῶν διασκέψεων σήμερον τὴν 26 Φεβρουαρίου 1883 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 2 1)2 μ. μ. παρουσία καὶ τοῦ δημάρχου Πατρέων κ. Θ. Κανακάρη ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ἀντικειμένου.

Ὁ κ. δήμαρχος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ σήμερον ἀνηγγέλη τηλεγραφικῶς ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου πολίτου τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐεργέτου ἰδίως τῶν Πατρῶν, τοῦ βουλευτοῦ Μεσσηνίας Ἀλεξάνδρου Κουμουνοῦρου θεωρεῖ ὕψιστον καθήκον νὰ παρακαλέσῃ τὸ Συμβούλιον ὅπως ἐκφράσῃ τὴν βαθύαν λύπην τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ἐπὶ τοῦ αἰοδήμου Κουμουνοῦρου καὶ καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῇ σοφῷ αὐτοῦ, διερχομένου οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πόλεως καὶ συνάμα τελεσθῇ μνημόσυον τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν δαπάνη τοῦ δήμου.

Τὸ Σώμα ἀποδεχόμενον πικρῶς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου, ἀποφαίνεται: Ἐκφράζει τὴν βαθύαν λύπην του πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰοδήμου Ἀλεξ. Κουμουνοῦρου ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ καὶ

Νὰ κατατεθῇ εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ στέφανος δαπάνη τοῦ δήμου.

Παρακαλεῖ δὲ πρὸς τοῦτο τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Γ. Μ. Ρούφρον νὰ καταθέσῃ τὸν ἐν λόγῳ στέφανον εἰς τὸν νεκρὸν καὶ ἐκφράσῃ τὰ συλλληπητήρια τῆς πόλεως πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αἰοδήμου Κουμουνοῦρου.

Τελεσθῇ δὲ μνημόσυον δαπάνη τοῦ δήμου τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 6 Μαρτίου ἐν τῷ ἐνταῦθα Ναφ' τοῦ εὐαγγελισμοῦ, παρακαλουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ κ. Δημάρχου νὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ

Χορηγῇ πρὸς τοῦτο πίστωσιν εἰς τὸν κ. δήμαρχον ἐκ τοῦ οἰκείου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ ἐφετινοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ δραχ. 600 νέων δι' ἐξόδα τοῦ μνημοσύνου.

- Ὁ δήμαρχος
- Θ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,
- Ὁ προεδρεύων
- Ν. ΧΑΪΔΟΠΟΥΛΟΣ.
- Ὁ πρωτοκολλιστὴς
- Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
- Τὰ μέλη
- (ἔπονται αἱ ὑπογραφαί).

Ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος.

Μέγα συμφέρον τῆς ἐννόμου τάξεως εὐρηται ἐν τῇ καταδείξει τῶν σκοπέλων ἐφ' ὧν προσκρούει παρ' ἡμῖν, σχεδὸν διαρκῶς, ἡ λειτουργία τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, σπουδαίαν δὲ προσεγγέουσι τῷ τόπῳ ὑπηρεσίας οἱ καταδεικνύοντες αὐτοὺς μετὰ πάρησας εἰς τὸ ἔθνος. Ἐξόχως δὲ σημαντικὸν ἀποβαίνει τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπότεν τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ ἀναλαμβάνουσιν ἄνδρες δια-

πρέποντες ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ συνέσει ἐμπειρία καὶ πατριωτικῆν καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτῆς καταγγέλλουσι πρὸς τὸ ἔθνος τὰ αἷτια τῆς κακοπολιτείας του καὶ δεικνύουσιν αὐτῇ τὰς μόναις ὁδοὺς τῆς σωτηρίας. Ἡ τοιαύτη πολιτεία εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀποφέρῃ καλλίστους καρπούς καὶ ὁ τόπος ἀποδέχεται αὐτὴν εὐέλπις. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπετέλεσαν ἀξιοπαίτως πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ κ. Κωνσταντόπουλος Βουλευτὴς Μαντινείας, καταδείξας ἐν πατριωτικῷ πόνῳ τὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίης παρ' ἡμῖν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ προτείνας τὰ μέσα τῆς ἀρσεώσ των. Φρονούμεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀναγκάσται πολλά δύναται νὰ διδάχθῃσι ἐκ τοῦ λόγου τούτου τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου καὶ διότι ἐνέχει ἀληθείας ἀναμφισβητήτους καὶ διότι προέρχεται ἐξ ἀνδρός ὅστις διατελεῖ ἐνταῦθα γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς βίση γολικῆς ὑπηρεσίας του, ὃν ἐσυνείησε νὰ τιμᾷ ὁ τόπος ὡς ἀνδρὰ συνετὸν πολυμαθῆ καὶ φιλόπατριν.

Τὸ λίαν ἐνδιαφέρον μέρος τοῦ λόγου τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου ἔχει ὡς ἔπειτα:

« Πολιτεύμεθα, κύριοι, συνταγματικῶς πρὸς 40 χρόνων, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πολλοὺς διεξηγάγομεν ἀγῶνας ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπορρέοντων ἐθνικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, καὶ πρὸς ἀδαλον καὶ κανονικὴν τοῦ πολιτεύματος λειτουργίαν. Φρονῶ δὲ, ὅτι οἱ ἀγῶνες ἐκεῖνοι ἐληξαν εἰς αἰσιον πέρας, διότι ἕκαστος καλῆς πίστεως, καὶ μὴ ἐμφορούμενος ἢ τυφλώτων ἐξ ἐμπαθείας καὶ φρατρισμοῦ, παρατηρητῆς θέλει ἐμολογήσει, ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῦμα λειτουργεῖ παρ' ἡμῖν κανονικῶς, καὶ ἀνευ οὐδενὸς κωλύματος ἐξωθεν παρεμβαλλομένου. Τὸ ἔθνος ἐκλέγει ἐλευθέρως τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ὑποδεικνύουσιν πάντοτε ἀποτελεσματικῶς τὰ διαχειριζόμενα τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ὑπεύθυνα πρόσωπα. Ἀλλ' ἄριστα εἶπεν ὁ διαπρεπὴς ἐκ Γόρτυνος πολιτευτῆς, τὰ πολιτεύματα καὶ ἡ εὐρυθμος αὐτῶν λειτουργία δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς πολιτείας. Τελικὸς σκοπὸς τῆς πολιτείας εἶναι ἡ πραγμάτωσις τοῦ δικαίου, ἡ προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ἑλῆς κληωνίας· ὡς μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν ταύτων ἐθεωρήθησαν τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα καὶ ἡ κανονικὴ αὐτῶν λειτουργία.

Ἀλλ' ἐρωτῶ ἡμᾶς, ἐπετεύχθησαν ἄρα γε τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα παρ' ἡμῖν διὰ τῆς μέχρι τοῦδε λειτουργίας τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος; Τὸ κατ' ἐμέ, κύριοι, δὲν δύναμαι νὰ θεωρήσω αὐστηρὰν τὴν κρίσιν, ὅτι οὐχὶ εἰς τὴν προαγωγὴν, ἀλλὰ τούναντίον εἰς τὴν παρακώλησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων συνετέλεσε τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῦμα, ὅπως λειτουργεῖ παρ' ἡμῖν.

Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν, κύριοι, νὰ θεωρήσῃ τις ὡς αὐστηρὰν τὴν κρίσιν ταύτην, ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοιν. βουλίῳ διεξαγομέναις συζητήσεσι περὶ τῆς πλημμελοῦς παρ'

ἡμῖν ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν κρηπίδα παντὸς κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος. Ὅταν μανθάνῃ, ὅτι ἐν μέσαις Ἀθήναις ἑνορκοὶ δικασταὶ ἀπολύουσι λόγῳ ἀκαταλόγιστοι πατριωτισμοῦ διασήμευ νοσηφιάδας τῶν δημοσίων χρημάτων; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ θεωρήσωμεν ὡς αὐστηράν τὴν κρίσιν ταύτην, ὅταν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς ἐκπεδεύσεως μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐκτραγωδεῖ ἐνώπιον ἡμῶν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως; Ὅταν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν μὲ μελανὰ χρώματα ζωγραφίζει τὴν κατάστασιν τῆς κεντρικῆς οἰκονομικῆς ὑπερξείας; Καὶ πῶς ἀφ' ἑτέρου δύναται τις νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἐπαρκὴς προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ὅταν ἑκατοντάδες αὐτῶν πίπτωσι κατ' ἔτος θύματα ἀνθρωποκτονίας; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδεχθῇ τις, ὅτι ὑπάρχει ἐπαρκὴς προστασία τῆς ἰδιονομίας, ὅταν ἡ διοίκισις καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀνομολογοῦσι τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν πρὸς καταστολὴν τοῦ μισαρροῦ ἐγκλήματος τῆς ζωκλοπῆς, ἀκέφισ δὲ γίνεται πρὸς λήψιν νέων νομοθετικῶν μέτρων; Ὅταν οἱ νόμοι οἱ προστατεύοντες τὴν ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν ἐθεωρήθησαν ἀνεπαρκεῖς, καὶ ἐκκρεμὲς ἔχομεν νομοσχέδιον νῆα πρὸς τοῦτο διαγράφοι μέτρα.

Ἀναμφισβήτητον λοιπὸν εἶναι, ὅτι τὸ συνταγματικὸν πολιτεῦμα, καὶ τοὶ κανονικῶς καὶ μὴ ὄλης τῆς τυπικῆς ἐντελείας καὶ λεπτότητος λειτουργοῦν παρ' ἡμῖν, οὐδόπως παρήγαγεν ὄλους τοὺς παρ' αὐτῶν προσδοκωμένους καρπούς.

Προέρχεται τοῦτο, ἐρωτῶ, ἔνεκεν ἐσωτερικῶν ἑλλείψεων τοῦ πολιτεῦματος, ἢ μήπως ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι ἡ προσήκουσα; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα, ὅπερ θεωρῶ ἀξίον τῆς ἐμβριθοῦς ἐρευνῆς τοῦ κοινοβουλίου, διότι, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἐκ τῆς ὀρθῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐξαρτᾶται τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Φρονῶ, κύριοι ἐν πεποιθήσει, ὅτι τὸ συνταγματικὸν πολιτεῦμα εἶναι τὸ ἀριστον μέσον πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς ἡμετέρας πολιτείας, καὶ ὅτι ἡ ἀποτυχία προέρχεται, διότι, ἐπιστάσαντες πᾶσαν ἡμῶν τὴν προσοχὴν εἰς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν, παρεγνωρίσαμεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, καὶ παρεβιάσαμεν οὐσιώδεις τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ κανόνες. Φρονῶ, ὅτι βᾶσις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεῦματος εἶναι ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν καὶ ἡ ἀνεπηρέαστος ἐκάστης αὐτῶν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐνέργεια.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς διακρίσεως ταύτης διάφορα ἐλήφθησαν μέτρα. Ἰνα παρακωλύσωμεν τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς δικαστικῆς, κατεστήσαμεν δικαστὰς ἰσοβίους, ἐθέσαμεν προσόντα καὶ ἐξετάσεις εἰς τοὺς διορισμούς, καὶ ἐκανονίσαμεν τὰ περὶ τῆς ἀπολύσεως τῶν μὴ ἰσοβίων. Πρὸς παρακώλυσιν τῆς ἐπίδρασεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ κοινοβουλίου ἐξεδώκαμεν νόμους περὶ ἐκλογῶν, δι' ὧν ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν παντὸς δόλου ἢ βίας κατὰ τὴν ἀνέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας οὐδὲν ἐλάβομεν μέτρον, ἔνεκα δὲ τούτου τοιαύτην ἔλαβεν ἐπίστασιν, ἢ ἐπέμβασις αὕτη, ὥστε δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι οἱ βουλευταὶ προσδιορίζουσι τὰ διάφορα ὄργανα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ἑαυτοῦ.

Εἶναι δυνατόν τοιαῦτα ὄργανα, ὑπὸ τῶν βουλευτῶν διοριζόμενα καὶ διατηρούμενα, νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα; Οὐχὶ βεβαίως, διότι ἀποσταλὴν ἑαυτῶν θεωροῦσι τὴν εὐαρέσκειαν ἐκείνων, οἵτινες διώρισαν καὶ διατηροῦσιν αὐτούς, καὶ καθῆκον ἑαυτῶν ἐκλαμβάνουσι τὴν ἔκνοιον πρὸστασίαν τῶν φίλων καὶ οἰκείων τῶν βουλευτῶν ἐκεῖνων, πολλὰκις δὲ παρεκτρέπονται καὶ εἰς ἐδίκους καὶ παρανόμους πιέσεις κατὰ τῶν ἀντιθέτων.

Ἡ ἐπέμβασις δὲ αὕτη τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν

δεαχείρισιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐπανήγαγε παντοδύναμον τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ κοινοβουλίου, καὶ κατέστησεν ἀχρήστους τοὺς πρὸς παρακώλυσιν τῆς ἐπίδρασεως ταύτης ψηφισθέντας νόμους. Δὲν ἔχει, ἀληθῶς, πλέον ἀνάγκη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία νὰ ἐπιζητῇ τὴν διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ δόλου παρεμπόδισιν τῆς ἐκδηλώσεως τῶν πεποιθήσεων τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὰς ἐκλογάς, διότι φθάνει ταχύτερα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀρσενόντων αὕτη ὑποψηρίων, διαφθεύουσα αὐτὰς ταύτας τὰς πεποιθήσεις διὰ τῆς ἱκανοποίησεως φάυλων καὶ ἐκνόμων συμφερόντων, ἔνεκα δὲ τούτου ἐντὸς πλημμελοῦς κύκλου νοθείας καὶ διαφθορᾶς διεξάγεται ἡ ἐξωτερικῶς κανονικὴ λειτουργία τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεῦματος.

Οἱ ἐκλογεῖς διαθέτουσι τὰς ψήφους αὐτῶν ἀποβλέποντες οὐχὶ μόνον εἰς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν υποψηρίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς παρ' ἑκάστου αὐτῶν ἱκανοποιήσεως τῶν ἰδιαίτερον αὐτῶν συμφερόντων. Οἱ κύριοι βουλευταὶ κανονίζουσιν τὴν πορείαν τῶν οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἢν ἔχουσι πρὸς τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς προστασίας ἢν τὰ μέλη ταῦτα παρέχουσιν εἰς τὰ ἐπαρχιακά τῶν συμφερόντα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ διαχειρίζονται τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀποβλέποντες μεγάλως εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων ἑαυτῶν καὶ τῶν οἰκείων βουλευτῶν. Οὕτω δὲ ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου πολιτικοῦ συλλόγου ἢ πολιτικῆς πάλῃ διεξάγεται οὐχὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἀλλὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων ἐπὶ βλάβῃ τῆς πολιτείας.

Τοιαύτη εἶναι κατὰ βάθος ἡ παρ' ἡμῖν λειτουργία τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεῦματος οὐδόπως δὲ εἶναι παράδοξον, ἂν ἐξ αὐτῆς ἐπῆλθε πλήρης χαλάρωσις καὶ παραλυσις εἰς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ ἀποτυχάνουσιν αὐταὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ, ὃν ἐκάστη ἔχει.

Ταῦτα, κύριοι, πολλὰκις καὶ πρὸς τὸ κοινοβούλιον καὶ διὰ τοῦ τύπου ἀνεκοινώθησαν. Ἐκρίνα δὲ λυσιτελεῖς νὰ ἐπαναλάβω περὶ αὐτῶν, διότι φρονῶ, ὅτι ὑπὲρ ποτε εἶναι ἐπιείγουσα ἡ ἀνάγκη νὰ ληφθῇ τέλος μέτρον ριζικὸν πρὸς θεραπείαν τῆς ἐπιβλαβοῦς ταύτης καταστάσεως, διότι τὸ δηλητηριώδες τῆς διαφθορᾶς τῆς διὰ παντὸς μέσου θεραπείας τοῦ ἀτομικοῦ συμφερόντος, ἐκ τοῦ δημοσίου βίου εἰσρέει βαθμηδὸν καὶ εἰς τὸν βίον τῶν ἰδιωτικῶν, καὶ ἀπειλεῖ ν' ἀνακηρύξῃ ὡς δόγμα, ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἀτομικοῦ συμφερόντος εἶναι τὸ μόνον ἐλατήριον τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, ἀνεξαρτήτως παντὸς νόμου καὶ παντὸς καθήκοντος.

Ἡ ἐξέυρεσις τῶν μέσων τῆς θεραπείας τοιαύτης σπουδαίας καὶ χρονίας νόσου εἶναι, φρονῶ, ἔργον ἀνώτερον τῶν ἀτομικῶν δυνάμεων οἰουδ' ἴποτε καὶ χρεῖται τῆς συμπράξεως τῶν ἐγκριτοτέρων μελῶν τοῦ κοινοβουλίου. Καὶ διὰ τοῦτο φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν τινα, ὅπως τοσοῦτον ἐπιμόνως καὶ ἀξιεπαίνως ὑποστηρίξῃ ὁ ἀξίωτος ἐκ Τροιζηνίας βουλευτής.

Οὐχ ἤτιον τολμῶ νὰ ὑποβάλω καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας ἀτομικὰς μου τινὰς γνώμας καὶ ἰδέας. Ὡς μέσον ἀσφαλὲς θεραπείας προεβλήθη ὁ ὑπὸ διαφόρους τύπους καὶ μορφὰς καὶ τρόπους περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τοῦ διορίζοντος καὶ παύειν τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἠκούσατε μάλιστα ἀντεγκλήσεις περὶ τῶν αἰτίων τῆς μὴ ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Δὲν ἀντιτείνω εἰς τὴν λήψιν τοιούτων μέτρων, ἀλλὰ ὁμολογῶ, ὅτι ἐλαχίστην προδοκίαν ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν προσόντων θέλει βεβαίως ἐλαττώσει τὸν ἀριθμὸν τῶν περὶ τὰς θέσεις διαμαχομένων, ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα εἶναι ἢ τάχιστα ἔσονταί, πολλαπλάσιοι τῶν ὑπαρχουσῶν θέσεων, ἐπομένως θὰ ἐξακολουθῇ ἡ

μεταξὺ τῶν βουλευτῶν πάλῃ περὶ προτιμήσεως τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐκάστοτε εὐνοουμένου. Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ δικαιώματος τοῦ διορίζοντος ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ ἀνάθεσις αὐτοῦ εἰς ἄλλα πρόσωπα, ἢ καλουμένη ἀποκέντρωσις, δὲν θεωρεῖται τὸ κακόν, διότι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θέλει ἐπιδρᾶ πάντοτε ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων. Κατὰ τί ὠφέλησεν ἡ ἀνάθεσις τοῦ διορισμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων εἰς τοὺς ταμίαις; Δὲν ἔγνωρίζομεν ἄπαντες, ὅτι ἐκ τοῦ κέντρου ἀπορρέουσιν οἱ διορισμοί;

Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου, κύριοι, ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὰ ὄργανα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐνεργήσῃ, δὲν καθιστῶμεν ἄρα γε αὐτὴν ἀνίκανον νὰ ἐκτελέσῃ πρεπόντως τὰ καθήκοντά της μ' ὄλην τὴν ἀγαθὴν θέλησιν, ἢν ἐνδέχεται νὰ ἔχη; Δὲν ἀφαιροῦμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ μὴ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων τούτων; Καθιστῶντες ἐξ ἄλλου ὄλως ἀνεξάρτητα τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, δὲν τρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ καταστήσωμεν αὐτὰ ἰωθρὰ, αὐθαίρετα, χαλαρὰ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος; Ἡμεῖς βεβαίως δὲν ζητοῦμεν τὴν ἐξασφάλισιν προσώπων ἐπιζητούμεν τὴν βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας, τῆς διοικήσεως, τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἐκπαιδεύσεως κτλ. Ὡς ἐπέλθη ἄρα γε ἡ βελτίωσις, διότι τὰ ὄργανα ἐκεῖνα κατέστησαν μᾶλλον ἀνεξάρτητα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας;

Τὸ ζήτημα, κύριοι, εἶναι σπουδαῖον, καὶ δὲν λύεται κατ' ἐμὲ ἐκ γενικῶν θεωριῶν, ἢ διὰ τῆς ἐπικλησεως ἀλλοδαπῶν παραδειγμάτων. Ἡ λύσις προσδιορίζεται μᾶλλον ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς περιστάσεις ἐκάστης κοινωνίας. Ὅταν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἠθικὴ μόρφωσις εἶναι γενικὴ, ὅταν ὁ ὑπάλληλος ἔχη τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς του, καὶ ἔχη τὴν φιλοτιμίαν τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν, βεβαίως ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἶναι περιττὴ καὶ δύναται νὰ ἀποβῇ καὶ ἐπιβλαβὴς.

Ἀλλ' ἂν ἐλλείπωσι τὰ πολύτιμα ταῦτα προσόντα, ὀλέθρια ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχη ἡ ἑλλείψις τῆς κυβερνητικῆς ἐπιβλέψεως, διότι ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς καὶ συγγένειαι, καὶ αἱ φιλίαι καὶ αἱ σχέσεις καὶ συμφέροντα ποικίλα καὶ παντοειδῆ δύναται νὰ παρεκτρέψωσι τὸν ὑπάλληλον ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, χωρὶς μάλιστα νὰ ἴναι δυνατὴ πολλὰκις ἢ ἐξέλεγχις τῆς παρεκτροπῆς. Τὸ παράδειγμα τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἔπρεπε νὰ ἐμβάλῃ εἰς διαταγμὸν τινα τοὺς ὑποστηρίζοντας τοιαῦτα μέτρα. Ἐβεβλήθη ἄρα γε ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης διὰ τῶν ληφθέντων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαστικῶν μέτρων; Ἀλλὰ τότε πρὸς τί ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον συζητοῦμεν περὶ βελτιώσεων τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης;

Ὅποῖον λοιπὸν ἠδύνατό τις νὰ ἐρωτήσῃ τὸ συντελεστικώτερον εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ μέτρον; Ἐπίδρασις, ἀπαντῶ, ἐπιβλαβὴς λαμβάνει χώραν ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐπομένως δύο παρίστανται πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ πρόχειρα μέσα (α) ἡ ἀποκρούσις ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας πάσης ἀνεμίσξεως τῶν βουλευτῶν εἰς τὰ τῆς ἐξουσίας ταύτης καὶ β') ἡ ὁμόφωνος τῶν βουλευτῶν ἀποχὴ ἀπὸ πάσης τοιαύτης ἀναμίσξεως.

Τὸ πρῶτον μέσον, κύριοι, φαίνεται εὐχερέστατον, διότι τις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ φιλοτίμους καὶ φιλοπάτριδας ὑπουργοὺς νὰ δηλώσωσιν εἰς τοὺς βουλευτὰς διαρρηθῆναι, ὅτι οὐδεμίαν ἀνεχόνται ἀνάμειξιν τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων θέλουσιν ἴσως στερηθῆ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοβουλίου, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐντιμότερα ἢ ἀποχώρησις ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐν αὐτῇ διαμοιῆς;

Καὶ ὅμως τὸ μέσον τοῦτο, ὅπερ παρίσταται ὡς τόσον εὐχερὲς προσκόπτει εἰς ἀγνώστου δυσχερείας. (Ὁ ὀ ρ υ β ο ς) καὶ ἀποδείξει εἶναι ὅτι

σβδμεία των Κυβερνήσεων μέχρι τουδὲ ἔβστο αὐτὸ εἰς ἐνέργειαν.

Τὸ δεύτερον, κύριοι, μέσον παρουσιάζει πλείονας δυσχερείας, διότι δυσχερὴς ἢ συνεννόησις μεταξὺ τόσων βουλευτῶν, καὶ φοβερά ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐξασκουμένη πίεσις ἐκ μέρους τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων.

Ἄλλ' ἀν ἦναι ἀδύνατος ἡ ὁμόφρωνος τῶν βουλευτῶν ἀποχὴ εἰς τὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, δὲν εἶναι ἀραγε δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ἀποχὴ αὐτῇ ὡς ἠθικὴ ὑποχρέωσις εἰς πάντας τοὺς βουλευτάς;

Ἐγὼ φρονῶ, ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἐὰν ὑποχρεώσωμεν πάντα ὑποψήφιον βουλευτὴν νὰ ὑπόσχηται ἐγγράφως ἐν τιμῇ καὶ ἐν συνειδήσει πρὸ τῆς ἀνακρῦξεως, ὅτι ἐκλεγόμενος βουλευτὴς δὲν θέλει ἐπιζητήσει οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως οὔτε διὰ πλαγίου τινὸς οἰουδὴποτε τρόπου διορισμὸν, προαγωγὴν, παῦσιν, μεταθέσιν, ὑπαλλήλων ἢ ἀλλῆν προσωπικὴν παροχὴν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐὰν κατόπιν ὑποχρεώσωμεν τοὺς ἐπιτυχόντας νὰ βεβαιώσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐνόρκως τὴν ὑπόσχεσιν ἐκείνην.

Ἐὰν ταῦτα γίνωσκιν δὲν νομίζετε ὅτι ἤθελεν οὕτω θεραπευθῆ τὸ κακὸν ἐκ τῆς ρίζης; (Θόρυβος). Φρονῶ, κύριοι, ὅτι δὲν ἤθελεν εὐρεθῆ βουλευτῆς ἰκανὸς νὰ παραβιάσῃ τοιαύτην πάνδημον ὑπόσχεσιν, καὶ τοιαύτην ἐπίσημον ἔνορκον διαβεβαίωσιν. Ἄλλὰ καὶ ἐὰν ἤθελεν εὐρεθῆ τοιοῦτος, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἤθελεν ἀποκρουσθῆ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἵνα μὴ συνεργασθῶσιν εἰς τοιαύτην ἀνήθικον πράξιν.

Τὸ μέτρον τοῦτο ὑποβάλλω ὑπὸ τὴν ἐμριθὴ ὑμῶν μελέτην, καὶ θέλω ὑποστηρίξει ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἡ βουλὴ εὐδοκῆ νὰ προβῇ εἰς σηματοποιήσιν αὐτῆς.

Καὶ πάλιν περὶ λαθρεμποριῶν

Εἰς τι τῶν προηγουμένων φύλλων μας ὑπεδείξαμεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐπιτιμὸν ἐμπορευμάτων ὑπερβολικὸν εἰσαγωγικὸν τέλος, ὅπερ δίδον χώραν εἰς σπουδαία λαθρεμπορία δὲν ὠφελεῖ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ὑπεδείξαμεν ἐκεῖ ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀποικιακῶν καὶ τῶν πετρελαίων ἀφότου ἐπεβλήθησαν οἱ δυσανάλογοι ἐπ' αὐτῶν φόροι ἐμειώθη ἐπισημαστικῶς, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν Τελ. πινάκων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων, τὸ αὐτὸ δὲ δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἤδη καὶ περὶ τῶν παιγνιοχάρατων, ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἐμειώθη ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Τελωνείων, ἐνῶ ἡ ἐπέκτασις τῆς χρήσεως αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι εἰσέρχονται λάθρα.

Ἐκ τοῦ κατωτέρω ἐγγράφου πρὸς τὴν ἐνταῦθα Τελωνειακὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἐξηκονταρχοῦτος κ. Β. Ταυδακάκη γίνεται γνωστὸν ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ὅτι συστηματικὴ λαθρεμπορία, ἔχουσα ἀφετηρίαν τὴν Κερκύρα καὶ Πρέβεζαν λυμαίνεται τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως μας κατακυριεύουσα ἀπάντων τῶν περὶ λιμένων μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου.

Εἶναι οὕτως εὐεξήγητον διατὶ ἡ ἀξία τοῦ καφέ, ζαχαρέως, πετρελαίου κλπ. ἐν Μεσολογίῳ, Ἀργινίῳ, Καρθασσαρᾷ καὶ Κατακόλῳ ἐστὶ κατὰ 40 μέχρι 15 ο)ο κατωτέρα παρ' ἐνταῦθα, καὶ διατὶ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐνταῦθα περιωρισθῆ μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς.

Ἴδου τὸ ἀν λόγῳ ἐγγράφον:

Ἐν Πατρῶν τὴν 20 Φεβρουαρίου 1883.

Πρὸς τὸν κ. Τελώνην Πατρῶν.

Ἐπανελλῶν ἐκ τῆς περιπορίας τὴν ὅποιαν τῇ διαταγῆ σας ἕκαμα ἐπιβᾶς τῆς ἀτμοτελωνίδος, ἐκρίνα καθήκον μου νὰ σᾶς ἐκθέσω τί ἀντελήφθην ἐκ τοῦ σύγγγγος καὶ τίνι τρόπῳ ἐπιτυχέστερον δύναται νὰ καταπαύσῃ ἡ λαθρεμπορία.

Ἀναχωρήσας ἐντέθειν τὴν 10ην πρ. μηνὸς διηλυθμένων τὰ παράλια, Πατρῶν, Μεσολογίου, Ἀ-

στακοῦ, Καλάμου, Μήτικος, Ζαζέρδας, Λευκάδος καὶ Βασιλικῆς, ἐπεσκεψόμεθα κατὰ τὸν διάπλου διαφόρα πλοία, ἐκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐνεργήσαντες ἐπ' αὐτῶν ἐπισκέψεις, καὶ τέλος εἰς τὸ διάστημα τῆς περιπορίας μας ἐπράξαμεν ὅτι μᾶς ἦτο δυνατόν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ περιστολὴν τῶν λαθρεμποριῶν, συνεννοούμενοι ἐκάστοτε καὶ μετὰ τὰς διαφόρους Τελωνειακὰς ἀρχάς.

Ἐξ ὧσων ἤδυνήθημεν ν' ἀντιληφθῶ, ἡ πηγὴ ἐξ ἧς ἀπορρέουσιν πολλὰ λαθρεμπορία εἶναι ἡ Πρέβεζα, ἐκεῖσε μεταφερόμενα τὰ ἐμπορεύματα, (καφέδες, ζαχαρέας, πετρελαία κλπ.) ἐκ τῆς διαμετακομίσεως Κυρκύρας, φορτώνονται εἶτα εἰς ἱστοφόρα πλοία, καὶ λαθρεμπορεύονται εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ παράλια Ἀκαρνανίας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος, Ἰθάκης, Ζακύνθου, Πατρῶν, καὶ μέχρι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, καθισταμένης εἰς τοσοῦτον ἐκτεταμένον χωρὸν ἀδυνάτου τῆς καταδιώξεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς ἀτμοτελωνίδος καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ χειμῶνος.

Διὰ τὰς περιστάσεις δὲ ἡ λαθρεμπορία ἐπιτυχέστερον, ἥτις ὡς προείπον ἔχει λάθει μεγάλας διαστάσεις, ἀνάγκη, τὸ κατ' ἐμὲ, ν' ἀποσταλῆ εἰς τὸ στόμιον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἐν πολεμικὸν πλοῖον, τὸ ὅποιον συμπράττον μετὰ τῆς ἐκείσε σταθμεύουσας ἀτμοτελωνίδος, ἐπισκέπτεται ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἐκεῖθεν πλοία, καὶ ἐπὶ τῶν πιστοποιήσεων αὐτῶν σημειοῖ τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτῶν, τοιοιτοτρόπως ἡ λαθρεμπορία δύναται νὰ περισταλῆ, καθόσον προσοριζόμενα ταῦτα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰσὶν ὑποχρεωμένα νὰ ἐπιδείξωσι τὰς πιστοποιήσεις αὐτῶν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ἐνώπιον τῆς ὁποίας παράχρημα θὰ συντάσσωσι τὰ δηλωτικὰ των καὶ οὕτω θὰ μνηστεύονται ἢ δοῦλια πρόθεσις των.

Ἐυπειθέστατος

Ὁ Ἐξηκονταρχὸν

Β. Ταυδακάκης.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν ταύτην τοῦ ὑπαλλήλου αὐτῆς θέλει σπεύσει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς κατάστασιν ἥτις ζημιούσα τὰ μέγιστα τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καταστρέφει τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐν ἄμνησιν τοὺς τιμὰς ἐμπορευομένων. Νομίζομεν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, τοῦ νὰ σταθμεύῃ διαρκῶς πολεμικὸν πλοῖον εἰς τὸ Ἄκτιον μετὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πλοίαρχου νὰ ἐπιεικτεῖται ἀπαντα τὰ ἐκ Πρέβεζας ἐξερχόμενα πλοία, καὶ βεβαίῃ τὸ φορτίον αὐτῶν ἐπὶ τῆς πιστοποιήσεως των, εἶναι πρακτικόν, ἀν πρὸς τοῦτοις ὀρίσθῃ ἐπιθεωρητῆς τις δραστήριος ἐδρεύων ἐν Κερκύρα νὰ ἐπισκευπτεται καὶ ἐπιβλέπῃ συχνὰ τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων (καθόσον ὡς λέγεται ἀν τὸ ἐν Πρεβεζῇ Ἕλλην. Προξενεῖον καὶ ἰδίως ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ ἡγρόπουν ὀλίγον περισσότρον, μέγα μέρος τῶν σήμερον συμβαινόντων λαθρεμποριῶν δὲν ἤθελε λάθει χώραν). Τὰ μέτρα ταῦτα ἤθελεν, φρονούμεν, σπουδαίως περιορίσει τὸ θράσος τῶν λαθρεμποριῶν.

Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἤθελαμεν παραλείπει δημοσιογραφικὸν καθήκον ἀν δὲν ἀπεδιδόμεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον εἰς τὸν κ. Β. Ταυδακάκη ὅστις ὡς ἐκ τῆς τιμιότητος καὶ τοῦ ἀόκνου ζήλου αὐτοῦ σπουδαίως συμβάλλεται εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τελωνεῖου καὶ εἶναι ἀξίος κρείσσονος τύχης.

Περὶ τῆς θειώσεως τῶν ἀμπελῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ ἐπιθεωρητῆς τῆς παρ' ἡμῖν γεωργίας κ. Π. Γεννάδιος ἐξέδοτο ἐπ' ἐσχάτων γαλλιστί τὰς ἐπομένους παρατηρήσεις, περὶ τῆς θειώσεως τῶν ἀμπελῶν, ἃς μεταφράζοντες καθιστῶμεν γνωστὰς τοῖς ἡμετέροις ἀμπελοποιῶσι, παρ' οἷς αἱ γῶμαι τοῦ κ. Γενναδίου πολλὰν ἔχουσιν ἀξίαν.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τοῦ ἀβριστιμονικῆς Δελτίου τῆς Ἑθνικῆς ἐταιρίας τῆς Γαλλικῆς Γεωργίας ἀριθ. 8 σελ. 52 ὁ κ. Bouchardat ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν τινὰ, περὶ τῆς παντελοῦς

σχεδὸν ἐκλείψεως τοῦ ὠιδίου, κατὰ τὸ 1881 εἰς τὴν κάτω Βουργονίαν καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκλείψεως τοῦ, ἣν ἀποδίδει εἰς τοὺς παγετοὺς τοῦ χειμῶνος τοῦ ἔτους 1879—1880. Κατὰ τὰς ἐμὰς παρατηρήσεις, ἡ γνώμη αὐτῆ εἶναι ἀβάσιμος. Ὁ χειμῶν τοῦ 1879—1880 ὑπῆρξεν ἐν Ἑλλάδι ὡσαύτως ἐξαιρετικῶς ὀμίχλης· ἐντούτοις τὸ ὠιδίον κατὰ τὸ ἔτος 1880 δὲν ἔπαυσε νὰ προσβάλλῃ τὰς ἀμπέλους μας, μ' ὅλας τὰς ἐπανεληλυμένας θειώσεις. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐγὼ αὐτὸς παρατήρησα τὸ ὠιδίον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνθίσεως μέχρις Αὐγούστου, περὶ τῶν λίαν ἐξαιρετικῆς, τοῦλάχιστον ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, κατὰ τὸ λέγειν τῶν γηραιότερων ἀμπελοποιῶν.

Παρ' ἡμῖν θειώνουσιν ἀφθονῶς δύο μέχρι τίσσας φορὰς κατ' ἐποχὴν, κατὰ τὰς ἀτμοσφαιρικές περιστάσεις, εἰς ἐκάστην δὲ θείωσιν ποιούνται χεῖρτιν 30—50 κοιλ. θείου κατ' ἑκάριον. Αἱ ἀφθονοὶ αὗται θειώσεις εἰσὶν ἀναπόφευκτοὶ πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ καρποῦ αὐτῆς κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ ὠιδίου, ὅπερ σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀναπτύσσεται μετ' εὐχερείας καὶ ταχύτητος ἀπαραμίλλων.

Συνεπεί τῆς ἀνω ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Bouchardat καὶ τῶν παρατηρήσεων ἄλλων τινῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, ὁ κ. Δουμάς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπερ ἤθελεν ἔχει αἱ γενησόμενα ἔρευναι εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ὑπάρξεως θειωδῶν ἀτμῶν καὶ τῆς ἀναλογίας αὐτῶν ἐν τῇ περιβαλλούσῃ τὰς θειωμένας ἀμπέλους ἀτμοσφαιρᾷ, ἵνα καταδειχθῇ ὅτι ὁ ἀτμὸς οὗτος φονεύει τὸ ὠιδίον.

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο λύεται διὰ τῶν ἐπομένων παρατηρήσεων. Εἰς τὰς ἀμπελοφόρους περιφέρειας τῆς Ἑλλάδος, ἡ θείωσις θεωρεῖται ἐπιτυχὴς ὅταν διενεργηται ἐν ἡμέρᾳ ἀνευ ἀνέμου, ἀνευ βροχῆς, ἀνευ νεφῶν καὶ ὑπὸ καυστικὸν ἥλιον, αἱ δὲ περιστάσεις αὗται ἐξακολουθήσωσιν ὑπάρχουσαι καὶ ἐπὶ 24 ὥρας μετὰ τὴν θείωσιν. Ἐὰν, κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ἡ ἀτμοσφαῖρα μεταβληθῇ οὐσιωδῶς, ἡ θείωσις δέον νὰ ἐπαναληφθῇ, ἄλλως ἡ νόσος δύναται νὰ ἀναφανῇ. Μετὰ τὴν θείωσιν δὲ, ἐὰν ὁ καιρὸς ἐξακολουθήσῃ εὐνοϊκῶς ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας ὁ ἀμπελῶν ἀναδίδει ἰσχυρὰν θεϊκὴν ὄσμη, πληρωσάν τὴν ἀτμοσφαιρᾷ καὶ διαρκούσας σχεδὸν μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Μετὰ τὰς 24 ταύτας ὥρας καθ' ἃς ἡ ἀμπελος περιβάλλεται ὑπὸ τῶν θεϊκῶν ἀτμῶν, ἐὰν ἡ νόσος εἶχεν ἐκδηλωθεῖ, σταματᾷ· ἐὰν δὲ δὲν εἶχεν ἀκόμη προκύψει, δὲν ἀναφαίνεται ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα, μεθ' ὃν δέον νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ θείωσις.

Ἡ μετὰ τὴν θείωσιν ἀναθυμίασις τῶν θεϊκῶν ἀτμῶν δὲν λαμβάνει χώραν ἐὰν ὁ οὐρανὸς εἶναι συνεφώδης· ἡ βροχὴ δὲ καὶ ὁ ἀνεμὸς συμπαρασύρει τὸ θεῖον, τὸ δὲ εὐεργετικὸν αὐτοῦ ἀπατέλεσμα δὲν ἐπέρχεται. Τοῦτου ἕνεκεν εἰς τὰς ὡς ἀνω περιστάσεις δέον νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ θείωσις πρὸς πρόληψιν ἢ ἀναχατισμὸν τῆς νόσου.

Οὕτω εἰς τοὺς θεϊκοὺς ἀτμοὺς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κόνην τοῦ θείου ὀφείλεται ἡ καταστροφὴ τῶν σπόρων τοῦ ὠιδίου ὅπερ εὐρίσκειται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀμπέλου. Ἡ θεϊκὸν δύναται νὰ ἐπιβᾶσῃ κατὰ τῆς νόσου ταύτης, μόνον μηχανικῶς, καλύπτουσα τὰ τρυφερά μέρη τῆς ἀμπέλου, καὶ προσφυλάσσουσα αὐτὰ ἐκ πάσης ἐπαφῆς τῶν σπόρων τοῦ παρασίτου οἵτινες μεταφέρονται διὰ τῆς ἀτμοσφαιρᾷ. Πλὴν τὸ ἀποτελεσμα τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ἐπίσης ἀσφαλῶς καὶ διὰ πάσης ἄλλης κόνης, ἀρκεῖ αὕτη νὰ ἦναι λεπτή. Οὕτω δύναται τις νὰ προσφυλάξῃ τὴν ἀμπελον ἐκ τοῦ ὠιδίου ἐπιπάστων αὐτὴν δι' ἀσβέστου ἢ καὶ χυμάτος λεπτροτάτου· τὸ ἀποτέλεσμα τούτου καταφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν τῶν κειμένων πλησίον ἐδῶν λίαν διαβατικῶν καὶ κονισαλέων· αἱ ἀμπελοὶ αὗται μ' ὅλον ὅτι οὐδέποτε θειοῦνται, σπανίως προσβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὠιδίου.

Αἱ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Βιζουθίου καὶ εἰς τὴν νῆσον Θύραν ἀμπελοὶ προσφυλάσσονται ἐκ τοῦ

ωίδιου, ούδέποτε θιωθεῖσαι, μόνον διὰ τῶν θεικῶν ἀμῶν. Ἐν μόνον γεγονός (τὸ μόνον ὅπερ ἐγὼ τούλαχιστον εἶδα) δύναται νὰ θέσῃ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τρόπου καὶ ὅν ἐπενεργεῖ τὸ θεῖον κατὰ τοῦ ωίδιου, ὅπερ ἐν τούτοις δύναται νὰ ἐξηγηθῇ πληρέστατα. Συνεχῶς συμβαίνει μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν θειώσεως τινὸς νὰ ἀπαντῆ τις εἰς τὸν ἀμπελῶνα ἐν ἡ πλείοτερα κλήματα ἐξακολουθοῦντα νὰ φέρωσι τὴν προσβολὴν τοῦ ωίδιου, μ' ὅλην τὴν θείωσιν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὀφείλεται ἀναμφιδόλως εἰς τὴν ἔντασιν μετὰ τῆς ἐνέσκηψεν ἢ νόσος ἐπὶ τῶν κλημάτων πρὸ τῆς θειώσεως, ἢ τὰ ἀποτελέσματα δὲν ὑπῆρξαν ἐπαρκῆ πρὸς τελείαν καταστροφὴν αὐτῆς.

Ἄυτη ἐστὶν ἡ γνώμη μου περὶ τῆς θειώσεως, ἣν ἠρῶσθην ἐκ προσεκτικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τινὰ ἐτη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ τῆς λαμπρᾶς κηδείας τοῦ Κουμουνδούρου δὲν ἀνεγράψαμεν, διότι οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἐνεκὲν τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῶν ἀρῶνται ἐξ ἡμέσων πηγῶν.

Ὁ ἐν Μαγικεστρίᾳ ὁμογενὴς κ. Σ. Χατζόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐνταῦθα Σύλλογον ἀλληλοδοθηίας «Ὀμόνοια», εἰς ἐνδείξιν εὐνοίας, φρ. χρυσὰ ἑκατὸν, ἅτινα τὸ Προεδρεῖον τοῦ Σωματείου μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπεδέξατο.

Παρακλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ἐν τῷ δημοσιεύσει ἰσολογισμῷ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου κατὰ παραδρομὴν ἐσημειώθη ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Χρ. Χρυσόπουλος ἀπέστειλεν ἐν τόπιον πανίου, ἐνφ' πραγματικῶς ἀπέστειλε τρία τοιαῦτα.

Ἀῦριον τὸ ἐσπέρας ποιεῖται ἐναρξὶν τῶν παραστάσεων ἐν τῷ ἡμετέρῳ δημοτικῷ θεάτρῳ ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ἀλεξιάδου διευθυνόμενος Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος «Πανελλήνιος», διὰ τοῦ ἑραίου δράματος τοῦ Γάλλου Δ' νερὺ «Ἡ Διάσπημος δὲ κ. κ.» Ἡ συρροὴ τοῦ κοινῆ προμηθεύεται μεγάλη, διότι πρὸ πολλοῦ δὲν ἐδίδασκεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου, θίασος τόσον καλῶς κατηρτισμένος ὅσον ὁ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, καὶ διότι θὰ ἐπανιδώμεν καλλίστους καλλιτέχνους ἐπιδοκιμασθέντας ἀλλοτε ἀνεπιφυλάκτως ἀπὸ τοῦ κοινῆ.

Μετὰ μακρὰν νόσον ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα τὴν νύκτα τῆς Τρίτης καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ὁ νεκρὸς δικηγόρος Ἰωάννης Δ. Διπλαρόπουλος ἐγκαταλείψας μπτερα ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς ἀνευ στερήματος. Γενόμενος ἐνωρὶς ὁ προστατὴς καὶ παρήγορος τῆς ἀδυνατοῦ οἰκογενείας του, ἐμόχθη ὑπὲρ αὐτῆς ὡς ἄλλος πατήρ, καὶ παλαιῶν πρὸς ἀπείρους δυσχερείας ἐξεπλήρωσε τὸ ἱερὸν τοῦτο καθήκον μετὰ καρτερίας καὶ αὐταπαρησίως. Ὡς ἐπιστήμων ὁ μακαρίτης Ἰωάννης ὑπῆρξεν ἀγνός, ὡς δικηγόρος εὐθύς, ὡς φίλος, ἀξιογάπητος, ὡς πολίτης χρηστός, ὡς υἱὸς δὲ καὶ ἀδελφός, ἀνεκτίμητος. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ θρηνηθεὶς ἀπερμήθητος ἡ ἀτυχὴς μήτηρ του, ὁλοφύρονται αἱ ἀδελφαὶ του, οἱ δὲ πολυάριθμοι αὐτοῦ συνάδελφοι, παρ' οἷς ἦτο τόσον ἀγαπητός, βεθέως ἤλπισαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ του καὶ διὰ πολλῶν ἡμερῶν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην των. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἠκολούθησεν ἐν σώματι ὁ παρ' ἡμῶν Σύλλογος τῶν Δικηγόρων, τῇ ἐντολῇ δ' αὐτοῦ ὁ κ. Π. Πατσιάδης δικηγόρος ὡμίλησεν κάλλιστον λόγον ἐπ' ἐκκλησίας καὶ κατέθετο εἰς τὸν νεκρὸν στέφανον. Τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος ἐπήνεσαν διὰ κάλλιστων ἐπικηδεῶν καὶ αἱ κ. κ. Ἰω. Δαγογιάννης καὶ Ἀσ. Ἀσημάκας.

Ἐνταῦθα ἐπισημάνθη λόγον ἐξερῶνσεν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἐνταῦθα ἀποβιώσαντος Παναγιώτου Πετιμεζᾶ Συνταγματάρχου τῆς Φάλαγγος ὁ δικηγόρος κ. Κωνσταντῖνος Γκολφινόπουλος.

Ἡ σθεαστὴ καὶ γυναικῶν μήτηρ τοῦ καλλίστου νέου κ. Δ. Ἀμπελικοπούλου καὶ τῆς ἀξιότιμου διδάκκαλίσσης κ. Πασχάλη, Κωνσταντῖνα

Ἀμπελικοπούλου, ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα προχθὲς ἐγκαταλείπουσα εἰς τὸν κόσμον μνήμην ἐναρέτου γυναικός.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Παναγιώτης Παπαβασιλόπουλος, ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ ἐμνηστεύσατο τὸ παρελθὸν σάββατον ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν συγγενῶν καὶ φίλων τὴν χρησθὴν καὶ καλλίστην δεσποινίδα Ἀναστασίαν Θεμελιῆ, ἀδελφὴν τοῦ κ. Γ. Θεμελιῆ καὶ τῆς κ. Κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου.

Εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Φραγκόπουλον, τέως ἐργολάβον τοῦ ἡμετέρου θεάτρου, γράφοντα περὶ ἡμῶν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Ἐπί τὰ πρόσσω» δὲν ἀπαντῶμεν, διότι οὔτε ὅτε ἐγγράφομεν ἐπαινοῦντες τὴν ἐργολαβίαν του, ἠξιοῦμεν παρ' αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην, διότι εἶχε δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐπαίνων ἐκείνων, οὔτε ἦδη ἐὰν δὲν ἀρῶσθαι εἰς τὰ γραφέντα, ἅτινα ἦσαν δικαία ἐκτίμησις τῆς ἐργολαβίας του, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ φάσιν, προσέχομεν. Διὰ νὰ μὴ ὑποθέσῃ τις ἐν τούτοις, ἐξ ἡδὼν γράφει ὁ κ. Φραγκόπουλος, ὅτι ὄντως τὸν συνεβουλεύσαμεν νὰ διακόψῃ, τὰς παραστάσεις καὶ νὰ μὴ πληρῶσῃ τοὺς καλλιτέχνας, εἶναι ἀνάγκη νὰ δηλώσωμεν ὅτι μόνον τὸ πρῶτον εἶναι ἀληθές, διότι ὅπως διεξήχοντο τότε αἱ παραστάσεις ἦτο ὕβρις πρὸς τὸ κοινὸν καὶ ὄνειδος τῇ ἐργολαβίᾳ τὸ δεύτερον ὁμοίως, τοῦ νὰ μὴ πληρῶσῃ δηλ. τοὺς καλλιτέχνας, ὅπερ αὐτὸς ἐπραξεν, οὐδαμῶς τῷ συνεστήσωμεν, διότι δὲν ἐγκτεῖται εἰς τὸ σύστημα ἡμῶν νὰ συνιστῶμεν τοῖς φίλοις τὰ μὴ ἐντιμα καὶ παρακαλοῦμεν τὸν κ. Φραγκόπουλον νὰ μὴ λαμβάνῃ ἡμᾶς συντρόφους ἐκεῖ ὅπου δὲν ἡμεθα. Κατὰ τοῦτο ἴσως μόνον ἔχει δίκαιον ὁ κ. Φραγκόπουλος, ὅτι δηλ. οὐδέποτε θὰ εὐρεθῇ ἐργολάβος τοῦ θεάτρου μας ὅπως ἡμεῖς τὸν θέλομεν, δηλ. ἄνθρωπον χρηστὸν, ἐκπληροῦντα ἀνελλιπῶς τὰς πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τοὺς θιάσους ὑποχρεώσεις του, μὲ ἐγγυήσεις τινὰς, μὲ μικρὸν κεφάλαιον διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς ἐνδεχομένας ζημίας κ. τ. λ. Ἐὰν ἐνθυμούμεθα ἐγκαίρως εὐφρεῖς Ἰταλικὸν λόγιον, ὀρίζον τίνες παρίστανται συνήθως ὡς ἐργολάβοι θεάτρων, δὲν ἠθέλαμεν ὑποπέσει εἰς τὴν πλάνην ταύτην.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὸν ἀρτί δημοσιευθέντα ἰσολογισμὸν τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου «Ἀπόστολος Ἀνδρέας» καὶ τὴν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ φιλοanthropικοῦ τούτου ἰδρύματος λογοδοσίαν τῆς διοικήσεως αὐτοῦ Ἐπιτροπείας, ἐχρηστικῶς δὲ ἐξ αὐτῶν πληροφοροῦμεθα περὶ τῆς καλλίστης οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Πτωχοκομείου τούτου καὶ τῆς ἀρίστης διοικήσεως αὐτοῦ, εἰς ἣν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ διατήρησις καὶ προαγωγὴ του. Ἡ ἀξιοτίμως Ἐπιτροπεία διὰ τῆς λογοδοσίας τῆς, ἐν ἐκφραστικῇ βραχυλογίᾳ, ἐκτίθησι τὰ παρ' αὐτῆς πεπραγμένα, ἐν οἷς διαλαμβάνει πολλὰ φιλοanthropικά καὶ μεγάλα ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου μέριμνα, ὑπὲρ τὴν στέγην τοῦ ὅπου τοῦτο ἀναξιοπαθούσιν συμπολίταις εὐρίσκουσι περιθαλψὴν καὶ προστασίαν. Ἡ εὐάρεστος τοῦ φιλοanthropικοῦ τούτου οἴκου θέσις κατὰ τὴν διαθεσίαν τῆς διοικήσεως ἐπιτροπείας ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὴν φιλοanthropίαν τῶν συνδρομητῶν του, οἵτινες ἠξίωσαν τὰς συνδρομὰς των καὶ κατέβαλον αὐτὰς ἐτοιμῶς, εἰς τὴν γενναίαν χορηγίαν τοῦ δήμου καὶ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ καταστήματος ἐκ τῆς δαπάνης τοῦ τέως πληρονομένου ἐνοικίου, περιελθούσης, ὡς γνωστὸν, τῆς οἰκίας ἐν ἣ ἱδρύεται τὸ Πτωχοκομεῖον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ιδρύματος, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τοῦ θανάτου τῶν ἀδελφῶν του ἀοιδίου Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου. Διὰ τῶν μέσων τούτων ἐδυνήθη ἡ Ἐπιτροπεία νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν τοῦ Πτωχοκομείου προστασίαν εἰς εὐρύτερον κύκλον δυστυχίας, νὰ καταστήσῃ δὲ τὸ κατὰστημα, διὰ ἐπισκευῶν καὶ προσθηκῶν, ὑγιεινότερον καὶ μετρίον χωρητικότητος καὶ νὰ θέσῃ τὰς βάσεις τῆς μελλούσης ἀναπτύξεώς του. Παρόμοιοι εὐαγαῖς οἴκοι, λειτουργοῦντες τόσον εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ὅσον τὸ ἡμέτερον Πτωχοκομεῖον καὶ διοικούμενον ὡς τοῦτο μετὰ τῆς σταργῆς, προνοίας καὶ ζήλου, εἰσὶν ἀληθῆ ἐγκύκλιον

πίσματα τῶν πόλεων καὶ τρανὰ δείγματα εὐγενεστάτων αἰσθημάτων παρὰ τοῖς κατοικοῖς, διὰ τοῦτο πολλὰ ἀπευθύνοντες τῇ πόλει συγχαρητικὰ ἐπὶ τῇ προαγωγῇ τοῦ Πτωχοκομείου ἡμῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῇ ἀξιοτίμῳ Ἐπιτροπείᾳ τῆς διοικήσεως αὐτὴ συγχαίρομεν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ὅπερ φιλοτιμῶς ἀνάλαβε καὶ διεξάγει πρὸς τιμὴν τῆς πόλεως καὶ παρηγορίαν τῆς ἀναξιοπαθούσης μερίδος τῆς κοινωνίας ἡμῶν.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Σταμ. Θεοχάρης ἐξέδοτο τὸ δεύτερον φυλλάδιον τοῦ παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος «Θησαυροῦ τῆς οἰκονομίας» ἢ τοῦ ἐγκυκλοπαιδείας γνώσεων χρησιμῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ πονήματος τούτου, ἐπέχον τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν κατ' οἰκίαν, ἐκδοθὲν πρὸ τινων μηνῶν παρὰ τοῦ ἴδιου, ἔτυχον ἀρίστης ὑποδοχῆς, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσιν ὅτι τὸ ἔργον, οὕτως ἦτο ἡ ἀρχὴ περατούμενον δύναται ν' ἀποβῇ ἀριστον ἐγκόπιον πάσης ἐλληνικῆς οἰκογενείας καὶ πάσης οἰκοδοσομένης, διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ὠφελίμων γνώσεων αἰτίνας εὐρονται ἐν αὐτῷ ἐγκατεσπαρμέναι μεθοδικῶς, σαφῶς καὶ ἀπερίττως. Τὸ ἀρτί ἐκδοθὲν δεύτερον φυλλάδιον, ἐνίσχυει τὴν περὶ τοῦ πονήματος ταύτην γνώμην καὶ μαρτυρεῖ περὶ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος τοῦ φιλοπόνου συγγραφέως, ὅστις ἀνευ ἐπιδείξεως μοχθεῖ ὅπως ἡ ἐλληνικὴ οἰκογένεια ἔχῃ πρόχειρον ἐν τῶν πολυτιμῶν ἐκείνων ἐφοδίων ἅτινα ἀλλοχθὺ θεωροῦνται ἀναπόφευκτα ἐν πάσῃ οἰκογενείᾳ. Τὸ ἀνα χεῖρας τεύχος περιλαμβάνει τὰ τῶν τροφῶν ἐν γένει, εἰς ἰδιαιτέρα δὲ κεφάλαια, — περὶ τῶν κανόνων τοῦ καλῶς τρέφεσθαι — περὶ τῶν συστατικῶν τῶν τροφῶν — περὶ τῶν ζωικῶν τροφῶν — περὶ τῶν φυτικῶν τροφῶν — περὶ ποτῶν — περὶ παρασκευῆς τῶν τροφῶν — περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τροφίμων — περὶ τῶν ὑγιῶν τροφῶν — περὶ γευμάτων καὶ σκευῶν μαγειρικῶν. — Εὐρίσκεται παρὰ τῷ ἐκδοτῇ κ. Β. Σκεπούλῳ καὶ τιμᾶται δραχμῆς νέας.

Οἰκογένειαν Κουμουνδούρου Ἀθήνας.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου, συνελθὼν χθὲς ἐνταῦθα Σύλλογος Κρητῶν Ἀρκαδίων, ὁμοθυμῶς προέβη εἰς ψήφισμα δι' οὗ μοι ἀπέθεσαν διαβιβάσαι ὑμῖν τὰ θερμὰ αὐτοῦ συλλυπητήρια καὶ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ζωῆς τοῦ Συλλόγου εὐγνωμοσύνης, ἀνθ' ἧν ὑπερ τῆς Κρήτης προσέφερον ὑπηρεσίας ὁ μέγας ἀληθῶς πολιτευτὴς Ἀλεξάνδρος Κουμουνδούρος.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς

Κ. ΤΡΙΤΑΚΗΣ. Ι. ΜΠΟΔΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Κακόβουλοι τίνες πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτελῶν σκοπῶν διαδίδουσιν ὅτι ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος Ἀλληλοδοθηίας ἢ «Ὀμόνοια» σκοπεῖ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογὰς. Ἡ διάδοσις αὕτη εἶναι πάντῃ ἀνοπόστατος καὶ ψευδής καθόσον ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶναι ὅπως ξένος πρὸς τὰ πολιτικά. Ἐπομένως τὸ σωματεῖον ὡς τοιοῦτον οὔτε ἀναμιχθῆ ποτέ οὔτε σκοπὸν ἔχει ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς. Ἐνοεῖται ὁμοίως ὅτι οὔτε προτίθεται οὔτε δύναται νὰ παρακωλύσῃ ἢ νὰ ἐπηρεάσῃ ὅπως δῆποτε τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῶν πολιτικῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν. Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν πρὸς τοὺς νομιζόντας ὅτι δύναται νὰ δικαιολογησῶσι τὴν ἰδίαν ἀσυνέπειαν καὶ τὴν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἱεροῦ καθήκοντος ἀκηδεῖαν διὰ τῆς δυσφημίας τῶν ἄλλων. (Ἐκ τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου).

Ἦμεῖς ὁ Εἰσηγητὴς τῆς πτωχεύσεως τοῦ Νικ. Πετρακοπούλου ἐμποροδίκης Παναγ. Πέτας κλπ.

Παρατείνωμεν τὴν προθεσίαν πρὸς ἐξέλεξις καὶ βεβαίωσιν τῶν δανείων διὰ τοὺς μήπω προσελθόντας δανειστάς πρὸς τοῦτο ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῇ ἐφημερίδῃ ὁ «Φορολογούμενος».

Ὁ Ὑπογραμματεὺς Ὁ Εἰσηγητὴς

Α. ΔΣΗΜ. ΚΑΡΟΣ. Π. ΠΕΤΑΣ.